

در اتاق نشسته بودم و داشتم کتاب می خواندم که ناگهان صدایی شنیدم. صدای برخورد چیزی به زمین بود. رفتم بیرون تا ببینم چیست؟ سفینه ای با سرعت بالا به زمین برخورد کرده بود و یک آدم فضایی از سفینه پیاده شد و با تعجب به من نگاه میکرد. بعد از کلی کلنجار رفتن با یک دیگر تازه متوجه شدم او خوب صحبت نمی کند و حرف های من را خوب متوجه نمیشود و مدام با اشاره و حرکات زیاد از من میخواهد به او توضیح دهم اینجا کجاست؟؟ من هم تصمیم گرفتم برای او درباره اینجا، وطنم، ایران عزیزم بنویسم و نوشته را به او بدهم. امیدوارم هستم که متوجه بشود و ایران عزیزم را به خوبی بشناسد.

اینجا ایران است سرزمین مادری من، وطن من. کشوری با بیش از ۲۵۰۰ سال قدمت، از دوره مادها تا الان، کشور پهناور و وسیعی از دریای خزر تا خلیج همیشگی فارس، دارای ۳۱ استان بزرگ و کوچک از کوچکترین استان (البرز) تا بزرگترین استان (کرمان)، کشوری ۴ فصل و با ۴ ناحیه آب و هوایی گرم و خشک، معتدل کوهستانی، شرقی جنوب و معتدل و بارانی. کشوری با کویرهای بزرگ و پهناوری چون کویر لوت و دشت کویر، پنجمین کشور از لحاظ گردشگری و با آثار تاریخی که ثبت ملی و ثبت جهانی شدند. در این کشور زیبا به هر نقطه ای که سفر کنی جز زیبایی و نعمت های فراوان خداوند و مردمی خونگرم و مهمان نواز، سوغاتی و آثار و صنایع دستی زیبا و غذاهای خوشمزه هیچ نمیبینی. استان یزدی که از نظر قدمت ثبت جهانی شده و مردم مومن و مهمان نوازی دارد و یا استان گیلانی که با بیش از ۲۰۰ نوع غذا به علت تنوع غذایی ثبت یونسکو شده است. استان اصفهانی که از نظر زیبایی نصف جهان را در خود جای داده است. تبریز و قمی که مردمانی هنرمند دارد و با بافتن فرش های زیبا به خانه های مردم گرمی و زیبایی می بخشند. استان خراسان رضوی که بهشت ما ایرانیان است که با زیارت امام رضای رئوف همیشه آرامش داریم. در وطنم شیر مردان و شیر زنانی بودند و هستند که از جان خود گذشتند تا وطن به دشمن ندهند و از تمام مرزهای ایران دفاع کردند. شهیدان و عزیزانی مانند شهید فخری زاده، شهید احمدی روشن، شهید علی محمدی و..... در زمان هشت سال دفاع مقدس شهید همت، شهید باکری، شهید جهان آرا و شهید بابایی و..... بسیار شهیدان دیگر که با تمام توان و جانشان از ایران عزیزمان دفاع کردند. اینجا سرزمین دلاور مردان و زنانی است که پشت هم مانند یک کوه ایستاده اند و در همه شرایط تا آخرین نفس پای وطن جان می دهند. ای ایران ای مرز پر گهر ای خاکت سرچشمه هنر دور از تو اندیشه

بدان پاینده مانی و جاودان.

نامه ام را به آدم فضایی دادم تا او با خودش ببرد و به همه ی فضایی های دیگر نشان بدهد...